

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2020. június 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntette miatt **vádlott neve** ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2020. február 20. napján kihirdetett 7.B.35/2019/11. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A fegyházbüntetés tartamát 20 (húsz) évre *súlyosítja*.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy a vádlott anyja neve helyesen: ...

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig, azaz 2020. június 25. napjáig letartóztatásban töltött időt.

I n d o k o l á s

- [1] A Székesfehérvári Törvényszék a 2020. február 20. napján megtartott nyilvános előkészítő ülésen meghozott és ugyanezen a napon kihirdetett, 7.B.35/2019/11. számú ítéletével **vádlott neve** vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében (Btk. 160.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés f/ és i/ pont), s ezért 18 évi fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés-büntetésre, mellékbüntetésként 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, továbbá kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.
- [2] A törvényszék fenti határozata ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést, míg a vádlott és védője enyhítés érdekében terjesztett elő jogorvoslati kérelmet.
- [3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.319/2019/3-I. számú átiratában az ügyész által a vádlott terhére bejelentett fellebbezést módosított formában fenntartva a terhelt és védője által előterjesztett jogorvoslati kérelmeket alaptalannak ítélte. Rámutatott arra is, hogy a törvényszék relatív eljárási szabályt sértett, amikor az előkészítő ülésen nyomozási és bírósági iratokat ismertetett, amelyre törvényesen csak akkor kerülhetett volna sor, amennyiben a bíróság tárgyalásra tért volna át. Az ítéletből megállapított tényállás és cselekmény minősítése a vádirattal egyező, s ehhez igazodott a terhelt bűnösségének megállapítása is, a korlátozott felülbírálati eljárás során a megállapított ítéleti tényállás nem támadható. Az ügyészi álláspont a büntetés kiszabása körében súlyosító tényezőként figyelembe veendő körülmények kiegészítésére tett indítványt, kiemelve, hogy a cselekmény társadalomra veszélyességét jelentősen növelő módon a terhelt gyermekei sérelmére követte el a tettét, az enyhítő körülmények körében pedig az időmúlás nyomatéka rendkívül csekély, a bekövetkezett időmúlás elenyésző, a vádlott korára tekintettel fiatal felnőttnek sem tekinthető, utóbbit az enyhítő tényezők sorából mellőzni kell. Mindemelett a tényfeltárási beismerő vallomás viszont nyomatékos enyhítő

körülményként értékelendő, s erre figyelemmel az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása nem indokolt.

A hangsúlyos súlyosító körülményekre tekintettel a kiszabott büntetést nem tartotta arányban állónak a cselekmény tárgyi súlyával, ezért a joghátránynak a különös részi határozott tartamú maximumra történő súlyosítását indítványozta.

Összességében a fellebbezéssel támadott határozat Be. 606.§ (1) bekezdése alapján történő megváltoztatására, a vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítására és a büntetékiszabási körülmények korrekcióját követően az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

- [4] A terhelt védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában fenntartotta a jogorvoslati kérelmében foglaltakat, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helytállóan tárta fel, azoknak azonban nem megfelelő nyomatékot tulajdonított. Helyesen ismerte fel, hogy a részletes feltáró jellegű beismerő vallomás nyomatékos enyhítő körülmény, illetőleg komoly tényező a vádlott töredelmes beismeréssel párosuló megbánása, mindezeket azonban nem részesítette kellő értékelésben. Amennyiben a védelem fiatal felnőtt korát nem lehet enyhítő körülményként értékelni, figyelembe kell venni a büntetlen előéletét. Fentiek alapján a védelem is hangsúlyozta, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása védelmével szemben indokolatlan, ezzel szemben szükségesnek ítélte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kiszabott büntetés enyhítését.
- [5] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta az átiratban foglaltakat, kiemelve, hogy a terhelt fiatal felnőtt korát enyhítő körülményként értékelni nem lehet, a 3 éves időmúlásnak az életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekmény elbírálása során nincs érdemi nyomatéka, a saját gyermekek sérelmére való elkövetés pedig lerontja a részletes beismerő vallomás enyhítő hatását. Utóbbiakra figyelemmel a büntetés súlyosítására irányuló indítványát fenntartotta.
- A terhelt védője az enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelmét megismételve a tényállást és a minősítést nem kívánta vitatni, az ügyészség által jelzett eljárási szabálysértés megvalósulásával és értékelésével egyetértett, a feltárt súlyosító körülményeket nem vitatta, hangsúlyozta a terhelti töredelmes beismerést, megbánó magatartást és a büntetlen előéletet. Kiemelve azt, hogy a speciál prevenció szempontjából a súlyosításnak számottevő jelentősége nem mutatkozik, továbbra is kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kiszabott büntetés enyhítését.
- Az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a terhelt megbánásának adott hangot, mindenkitől elnézést kért, s kifejezte azon törekvését, hogy lehetőségei szerint szeretne minél jobb emberré válni.
- [6] A másodfokú felülbírálat során az ítéletábró a Be. 590.§ (3), (5) és (7) bekezdéseiben, illetőleg a Be. 580.§ (2) bekezdés a/ és b/ pontjaiban foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le, e körben megállapítható volt, hogy a törvényszék a fellebbviteli eljárásban megalapozottságában nem vizsgálható ítéleti tényállást a váddal egyezően állapította meg, a vádlott felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nem volt ok, és a cselekmény minősítése is a büntető anyagi jog szabályainak megfelelő.
- [7] A rendelkezésre álló iratok alapján a felülbírálat során megállapítható volt, hogy az első fokon eljáró törvényszék a megtartott nyilvános előkészítő ülésen a vádlott beismerő és a tárgyalásról lemondó nyilatkozatát elfogadva hozta meg az ítéletét.
- Az eljárási rendelkezések megtartása körében vizsgálódva a másodfokú bíróságnak azt is meg kellett állapítania, hogy a törvényszék relatív eljárási szabályt sértett, amikor az előkészítő ülésen nyomozási és bírósági iratokat ismertetett. A Be. 531.§ (1) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítás

eszközéül szolgáló iratok lényegét a tárgyaláson ismerteti. A Be. 425.§ (1) bekezdése értelmében a bíróság tárgyalást tart, ha a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására bizonyítást vesz fel. A Be. 502.§ (3) bekezdése szerint az előkészítő ülésen a bizonyítás felvétele korlátozott, az kizárólag a terhelt Be. XXX. fejezete szerinti kihallgatására terjedhet ki.

Fentiekből következően a másodfokú bíróság osztotta azon fellebbviteli főügyészégi álláspontot, miszerint az irányadó jogi rendelkezések alapján az előkészítő ülés keretében nincs lehetőség bizonyítási eljárás, jelen esetben iratismertetés lefolytatására, az iratok ismertetésére kizárólag abban az esetben kerülhetett volna sor, amennyiben a bíróság tárgyalásra tért volna át.

Mindezen túlmenően arra figyelemmel, hogy a Be. 504.§ (2) bekezdés c/ pontja értelmében a bűnösséget beismerő nyilatkozatot a bíróság akkor fogadhatja el, ha azt az eljárás iratai is alátámasztják, a fentiek szerint törvénysértő módon beszerzett bizonyítékok mellőzésének elrendelésére sem volt mód, ezért a relatív hatályú eljárási szabálysértés megállapításán túlmenően a másodfokú felülbírálat során további korrekcióra nem is volt szükség, sem lehetőség.

- [8] A büntetés kiszabása körében a másodfokon eljáró bíróság is vizsgálta és értékelte a törvényszék által feltárt bűnösségi és bünteteskiszabási tényezőket, ennek keretében a vádlott beismerő vallomását tényfeltáró részében valóban nyomatékos enyhítő körülményként kellett számításba venni, emellett az is enyhítő körülményként értékelendő, hogy a terhelt a korábbi cselekményét a huszonkettedik életéve betöltését megelőzően, azaz még fiatal felnőttként valósította meg, a vádlott javára szóló enyhítő körülmények között azonban az időmúlás nyomatéka rendkívül csekély, a bekövetkezett időmúlás a fennálló büntetési fenyegetettség és az alkalmazott joghátrány mellett is elenyészőnek mutatkozik.

Mindezekkel szemben a vádlott személyiségének kiemelkedő társadalomra veszélyességét jelző tényezőként kellett értékelni azt a körülményt, hogy a vádlott elvetemülten, szükségtelen brutalitással, a saját gyermekei sérelmére követte el a bűncselekményeit, s az utóbbi körülményhalmaz nem pusztán kioltja az értékelhető enyhítő körülmények nyomatékát, hanem egyúttal az alkalmazandó büntetés különös részi, határozott tartamú maximumára történő súlyosításának indokoltságát támasztja alá, arra is figyelemmel, hogy az élet elleni cselekményeket megvalósító vádlott esetében a büntetlen előélet enyhítő körülményként való értékelésére nem kerülhet sor.

- [9] A fentiekre figyelemmel az ítéletábra a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen eljárva bírálta el az előterjesztett fellebbezéseket, s ennek keretében a Székesfehérvári Törvényszék fellebbezéssel támadott határozatát a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, a vádlottal szemben kiszabott büntetést a rendelkező részben írtak szerint súlyosította, egyúttal a bünteteskiszabási körülmények korrekciója mellett az elsőfokú ítéletet a terhelt személyi adatainak pontosításával helybenhagyta a Be. 605.§ (1) bekezdése alkalmazásával. A Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdései alapján az ítéletábra a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú határozat kihirdetésének napjáig eltelt időt.

ör, 2020. június 25.

Dr.Zólyomi Csilla sk. .Németh Balázs sk.
a tanács elnöke

előadó bíró

.Vajda Edit sk.

bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2020. február 20. napján kelt 7.B.35/2019/11. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2020. június 25.

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke